

било знак, че душата на мъртвеца е щастлива, вероятно поради тази причина старото еврейско гробище в Прага е обрасло с черен бъз. В един много любопитен и рядък труд, озаглавен „Доклад за планината Блоксберг⁶¹“ („Blockesberge Berichtung“, Лайпциг, 1669 г.) от Йоан Преториус, посветен на „танца и сборищата на вещици“, авторът ни казва, че вещиците често употребявали девет специални билки – „nam in herbis, verbis et lapidibus magna vis est“⁶². Сред тях се нарежда черният бъз, от който селяните вият венци и когато ги носят във Валпургиевата нощ, те виждат как вещиците летят във въздуха върху своите метли, дракони, кози и други странни коне в Танца с Дявола. Или когато anderswo herumvagiren – „се скитат някъде другаде“. „Да, и аз познавам едного, който се закле в живота си, че посредством тази билка веднъж видял как някакви вещици биели масло, при това на покрив, но смятам, че това са празни приказки (Schnake) и че истинското име на този негодник е Бутироламбиус“ („Блоксберг“, с. 475). Същият автор ни осведомява, че наименованието Hollunder (или черен бъз) идва от hohl, или кух, или че е анаграма от Unholden – нечестиви духове, а някои хора го наричат Alhuren заради връзката му с вещиците и покварата, дори както пише Кордус⁶³:

*„Когато бъзовият храст с цвят се отрупва,
сърцето на жената за плътска страст затупква“.*

Той завършва коментара си по темата със сухата забележка, че ако хората в Лайпциг носят, какъвто е техният обичай,

⁶¹ Блоксберг – общо наименование на много планини и възвишения в Германия (Прусия, Макленбург). Играе важна роля в народните поверия. В нощта на 30 април срещу 1 май, Валпургиевата нощ, тук се събирали вещиците от всички краища на Германия и устройвали своя „сабат“ – диви оргии и танци – б. пр.

⁶² „В тревите, думите и камъните има голяма сила“ (лат.) – б. пр.

⁶³ Валериус Кордус (1515–1544) – немски физик, ботаник, автор на една от най-големите фармакопеи, както и на една от най-известните книги за билките – б. пр.